

צו מניעה

עיתוני העולם פירסמו השבוע את ה'

דליה לביא

ידיעה הכאה: "דליה לביא וג'ון סוליי כאן נישאו זו לזה באירופה. הנשואין היו חשאים ונערכו בסודיות גמורה."

הנשואין הללו היו כליכך חשאים, ש' מלבד קוראי הידיעה לא ידע עליהם איש. לא הוריו של ג'ון סולייבאן, לא הוריה של דליה, לא אף אחד מהידידים שלהם, ולא הם עצמם.

אלא שבכל שמועה יש משהו של אמת. "האמת היא", הודתה דליה, "שאנחנו ארה"ב בים האחד את השני". הם גם היו רוצים להתחתן, אבל הם לא יכולים: "יש בעיות מסוככות שמונעות את הנשואין שלנו", מסבירה דליה.

היא לא רוצה לספר מה בדיוק מונע את נשואיהם, אבל ידוע, לפחות, מה לא מונע אותם. לא מונעים אותם נשואיו של ג'ון סולייבאן, משום שהוא התגרש לא מזמן מאשתו הקודמת.

מורתו, נחמה הוברמן. בהתחלה הוא היה עדיין תלמיד, והיא היתה עדיין מורה. את שעות הלימודים הם בילו יחדיו, ואת שעות אחר-הלימודים הם בילו גם כן יחדיו.

אחר כך פטרו אותה מעבודתה, הוא סיים את התיכון, התחיל ללמוד באוניברסיטה טה, ושניהם, יחד עם שני ילדיה חיו על מילגה חדשה שהוא קיבל ועל סכום קבוע שהוריו נתנו להם.

"אלן הוא כגבר לכל דבר", סיפרה אז המורה שלו, "הוא המחליט על כל ההור צאות הכספיות בבית. הוא תכנן את תוכני ניותינו המשותפות, והוא שרואג להוציא אותן לפועל. אפילו הילדים החלו לקרוא לו אבא."

ואז החלו המריבות ביניהם. אלן סיים את לימודיו לתואר ראשון באוניברסיטה בתל-אביב, ורצה לעבור לירושלים כדי ללמוד לתואר שני. המורה חשבה אחרת. היא רצתה שהוא יתחיל את לימודיו לשנתיים, ושיצא לעבודה במקצועו.

הוריו נכנסו למערכה. הם טענו שעל המורה לצאת לעבוד, ולאפשר לבנם לגמור את לימודיו.

המילגה שלו הופסקה, הוריו הפסיקו ל' תמוך בו, הווג החל שוקע בחובות, והתל' מיד החליט, בכל זאת, להתחיל לעבוד.

הוא הגיש בקשות לשלושה מוסדות שור' ניס. המורה היתה מאושרת. היא ידעה שעכשיו הם יוכלו לנסוע לקפריסין להת' חתן, ולחיות באושר עד גיל זקנה ושיבה.

אלא ששלושת המוסדות סירבו לקבל את התלמיד לעבודה. החובות גדלו, המצב הלך והורע, ויום אחד הוא קם ועזב את הבית. המורה נסעה לביתו בירושלים לברר מה קרה. הוא גירש אותה מבייתו.

השבוע הם התחתנו. זאת אומרת לא הוא והיא, אלא הוא וסטודנטית צעירה, שהכיר באוניברסיטה.

מי מצא

קמע?

כמה זמן יכול רווק מושבע להישאר רווק מושבע? לא הרבה. למושה ינוקא, למשל, זה נמאס כבר. הוא מצא לו דיילת חמודה בשם רותי בן-יהודה, נתן לה לה יד מזהב ואמר לה: "את היד הזאת קיבלתי מאמי, בתור קמע נגד פניות, מחלות, קיני אה, ידידות ואחווה. אני נותן לך אותה במתנה." הדיילת נתנה לו בחזרה כמה עשרות בובות ולכבוד זה הוא הפסיק

רותי בן-יהודה

להיות בודד למשך חודש ימים. אחר כך הוא התחיל בזה מחדש.

למה? "כל האסון התחיל בשבוע שעבר", מספר ינוקא, "רותי היתה צריכה לטוס, ואני הייתי צריך לצאת לאכזיב ליומיים. אבל כשהמטוס שלה החל לפעול, היא נפלה מהדף המנועים וקיבלה חופשת מחלה."

"היא הצטרפה אלי באכזיב. כשהגענו ל' אכזיב, אני הודעתה לה חגיגות שבאכזיב יש חופש דיבור ומעשה, וכל איש יעשה כלבבו. לאחר יומיים נפגשנו. זה היה ביום השישי שעבר, רותי נעלבה וזרקה את הקמע שלי בין בנימינה לחדרה. המוצא הישר מתבקש להחזיר לי אותו."

"כשחזרתי ביום השישי בלילה לבית שלי, מצאתי על הדלת חבילה. חשבתי שזאת איזה פצצה או מוקש, אבל כשפתחתי אותה מצאתי שם בובה ושיר מאת רותי בן-יהודה. שם השיר היה צו תנועה."

התלמיד מרחובות

פעם היה אלן, התלמיד מרחובות, דמות ציבורית מפורסמת. הארץ כולה דיברה על יחסיו עם המורה מרחובות. השבוע, כשהת' חתן, לא שם איש לב אליו.

חמש שנים רצופות בילה התלמיד בחברת

אסונות טרמפ

לאחר אונס הטרמפיסטיות קראו עיתוני הארץ לקיבוצניקיות ולחיללות צה"ל למצוא להן אמצעי-תחבורה אחר. הן לא מצאו, ולכן קרה השבוע אסון-טרמפים חדש.

מהנדס ידוע של חברה גדולה נסע לו יום אחד לתמוך באחד מכבישי הארץ, ולפתע ראה טרמפיסטית חמודה, קיבוצניקית, עומ' דת על הכביש לבדה. הוא עצר את מכוניתו, לקח אותה, והתאהב בה.

אלא שבינתיים חיכתה לו בבית אשתו. לא סתם אשה אלא אשה בחודש השישי ל' הריונה.

עד למיקרה הטרמפ הם היו זוג צעיר ומאושר. היא היתה אחות חיפאית, צעירה, והוא היה מאורב בה. הם היו בטוחים שהנשואין שלהם יהיו יותר מוצלחים מ' נשואיו הראשונים, ושהוא לא יתגרש ממנה כמו שהוא התגרש מאשתו הקודמת.

התברר שהם טעו. לאחר מיקרה הטרמ' פיסטית הודיע הבעל לאשתו השניה שהוא מצא אשה שלישייה, ושהוא נאלץ לעזוב אותה. הוא עזב את הבית. האשה קיבלה הלם, ואחותה מתגוררת איתה עכשיו בדירה המשפחתית שלה ומטפלת בה.

משברים

בשרשרת

המשבר ביחסי אווה ליאון והבימה הסתיים מזמן. אווה ליאון ויתרה על ה' תפקיד שקיבלה בתיאטרון הגרמני וזוהרה לארץ. אחרי-כך הסתיים המשבר בינה לבין ידידה הקנדי. היא הודיעה שהיא עומדת להתחתן איתו, ונסעה לאמריקה. היא הגיעה איתו עד לאיים הקאריביים. אבל הם לא התחתנו.

אחר כך הסתיים המשבר בינה לבין ה' ידיד הישן שלה, הבמאי יוליוס גלנר. היא עזבה את הקנדי באיים הקאריביים, ונסעה אליו ללונדון. לביקור ממושך. היא עדיין לא חזרה להבימה. היא מופי' עה עכשיו במחזה גרמן בפסטיבל בולצ' בורג. מי שמחכה שהמשבר בינה לבין הבימה יסתיים, מחכה לשווא. "אין שום משבר", אמר צבי רוזן מנהל הבימה, "היא שזקנת של הבימה עם חופשות ללא תשלום."

הדירה

הדירה המשותפת בת 90 אלף הלירות של יגאל זכאי ותלמה זכאי סבלה במשך חודשים סבל לאיתור. שני הבעלים שלה נלחמו עליה בחירוף-נפש, והיא נאלצה לחכות בסבלנות עד שיחליטו למי מהם היא שייכת.

בהתחלה ערכה עליה האשה מסיבה, והבעל הביא לשם את כל החברים שלו. אחר כך ערך עליה הבעל מסיבה והאשה הכניסה אותו בתור עונש לאמבטיה, יחד עם כל החליפות הטובות שלו.

אחרי-כך סירב הבעל לשלם את חשבונות הדירה של אשתו, והאשה סירבה לשלם את חשבונות הדירה של בעלה. לכן הוציאו פקידי מסי-הכנסה את כל הרהיטים ממנה. פקידי חברת-החשמל כיבו בה את האורות, פקידי-הטלפון ניתקו בה את הטלפון, ופקידי המים ניתקו את המים. על כל זה כבר סיפרתי לכם, נידמה לי.

השבוע התגרשו השניים. האשה לא קיבלה אמנם חצי-דירה כמו שרצתה, אבל היא קיבלה 15 אלף לירות וגט. הדירה מתחילה להתאושש.

במישחק לאחר הסכם מוקדם. ציריך' הכ' חיש, וזעזע מהעונש.

הוא עצמו שמע עליו לראשונה מכתבי העיתונות שזעזעו למלון עין הים התניית, שם הוא מקיים מחנה אימון לנבחרת הכ' דורגל הישראלית.

ציריך' לא האמין תחילה למשמע אור' ניו. פסקדין מעין זה שפסקה לגבי ההת' אחרות היוגוסלבית, פירושו, לגבי אדם כמותו, שהקדיש את כל חייו לספורט, פסקדין מוות.

ציריך' הסתובב כאדם שחרב עליו עולמו. גם מעמדו בקרב חניכיו נפגע קשות עקב הידיעות על מעשיו כביכול במולדתו. כי קשה להניח שאדם שהואשם בקנוניות במיש' חקים, יוכל להיות דמות חינוכית מתאימה לכדורגלני ישראל.

הוא חיפש מוצא מהמבוי הסתום אליו נלקע, וניראה היה כי יאלץ לנסוע ליוגוס' לביה כדי להבהיר את מעמדו. ציריך' התמרמר במיוחד על העובדה כי בעת ששהה שם לא נחקר כלל על פרשה עגומה זו.

ציריך': לא היה לי מושג על כך שכאלו מכרו מישחק. יש כלל ברזל ביר' גוסלביה, שמי שמקבל עונש צריך שיתנו לו לדבר. למה לא נתנו לי לדבר? "העולם הזה": ידעת או לא ידעת על כך שקבוצתך ניסתה לקנות מישחק?

ציריך': לא ידעתי. ההחלטה של ההתאחדות היוגוסלבית הע' מידה בסימן שאלה את המשך הקאריירה של ציריך' ואת פעילותו בישראל. הכדורגלנים הישראלים רק קיוו כי ציריך' יוכל להוכיח שזקתו, ולהתפנות להעלאת רמתם.

אם אמנם יוכחו האשמות נגד ציריך', יימצאו מנהלי הכדורגל הישראלי במצב מבין במיוחד, לאור העובדה כי גם המאמן הקודם אינסלי נתגלה כבעל עבר מפוקפק.

אירועים

התנגשות בין-שרידית

בישראל יש שני רבנים ראשיים, שתי מפא"י, שתי מק"י וכו'. ולמי שלא ידוע, יש גם שניים הנושאים את התואר מר' ישראל.

אולם אם עד כה עברה הבחירה הכפולה בשקט, הרי נראה כי השבוע, בתחרות מר' ישראל 1965, יפגינו אנשי השרירים את כוחם הלכה למעשה.

שני בעלי שוריים ישראלים גילו את העובדה, כי עריכת תחרות מר' ישראל תעזור לעסקיהם. הם התלבשו על המציאה. תחרות אחת תערך בחולון. המנהל: דוד ארביב, קצין הביטחון של בריכת השחיה התל-אביבית לפני הצהריים, ושומר הסדר במעודון-הילה היפואי כליף בלילה. ארביב: "בתחרות של מר' ישראל נחולל משתתפים 80 בעלי מכוניום בארץ. זו תחרות בסדר. זה לא יפה שיש אחד שרוצה לעשות תחרות לבד."

"או שהוא יתן אותנו או שהוא לא יעשה תחרות בכלל. הוא אומר שאנחנו לא בשביל הכבוד שלו. אנחנו נקלקל לו את התחרות וניראה אם זה יעזור לכבוד שלו. יש לי כמה בחורים שבשביל הכסף שאני נותן, יעשו שם שני אומר להם. באתי כבר פעם עם מוגית וכמה עוזרים שלי למכור של איתן ברמת-גן, כדי שהוא יראה מי אני, אם הוא לא למד את זה עד היום, אני כבר אסדר לו את האולם ביום התחרות כך שהוא יתבייש לעשות תחרות נוספת."

המתחרה שלו הוא איתן גוביק, גבר בלונדי ומרצין, שלא נירעע מאימוי ארביב. הוא מארגן תחרות ברמת-גן. הוא נמצא לדבריו, בקשר עם ההתאחדות הבינלאומית לפיתוח הגוש.

איתן: "יש התאחדות בינלאומית לפיתוח הגוף, ולה שייכות 98 מדינות. עכשיו הצטר' פה אליהם ישראל. בזכות התחרות שאני מארגן היא בחסותה. הפרס שאני אתן הוא לא נסיעה לאנגליה, כמו של ארביב, אלא לארצות הברית."

"דודי ארביב מארגן תחרות של מר' ישראל, כי הוא רוצה להרוויח מזה. הוא איים לרצוח אותי. הוא גם ביצע אצלי הפגנת-ראווה עם חמישה בריונים. אני לא יביהל מדברים כאלה. התחרות שלי היא רשמית והוגנת. ואני אקיים אותה כמתוכנן, על אף כל האימים."

חובבי תרבות הגוף התפלגו לשני מחנות: אהדי חולון ואהדי רמת-גן. הציניקאים שביניהם חיכו להתנגשות בין השניים.